

Rezolucija o odgovornosti međunarodne zajednice za zaštitu Bošnjaka i drugog nesrpskog stanovništva u Republici Srpskoj koji su nezaštićeni od progona što predstavlja zločin protiv čovječnosti po međunarodnom pravu

Uvod:

5. aprila i 6. aprila 2013, dvodnevni Seminar o prevenciji genocida je održan u Čikagu i okolini: 5. aprila, "Možemo li spriječiti genocid,?" i 6. aprila, "Bosna i Hercegovina: Uzroci i posljedice genocida.", koji je ko-sponsoriran od strane Bosansko američkog instituta za istraživanje genocida i edukaciju, Škole za obrazovanje i socijalnu politiku Northwestern univerziteta, STAND: Koalicije studenata protiv genocida na Northwestern univerzitetu, Bosansko američke kulturne asocijacije, Bosanske biblioteke Čikago, Bosansko Islamskog kulturnog centra Čikaga, i Islamskog kulturnog centra Čikaga i okoline.

Kao rezultat ovih seminara i rasprava o spriječavanju genocida u naše vrijeme, izražavamo našu urgentnu zabrinutost u obliku sljedeće **Rezolucije**:

Kao što Rimski statut Međunarodnog krivičnog suda progona i druga nečovječna djela koja uzrokuju psihološku patnju smatra zločinom protiv čovječnosti u onoj mjeri u kojoj je namjera da se nanese "teški oblici oduzimanja osnovnih prava, protivno međunarodnom pravu, motivisana identitetom grupe ili kolektiva ";¹

Kao što Međunarodna konvencija o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije "afirmira pravo na slobodu kretanja i boravka u granicama države";²

Kao što Dejtonski mirovni sporazum tvrdi da "Sve izbjeglice i raseljene osobe imaju pravo da se slobodno vrate u svoje domove bez opasnosti od zastrašivanja, proganjanja ili diskriminacije koja se odnosi na njihovo etničko porijeklo ";³

Kao što Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima potvrđuje da "svako ko se zakonito nalazi na području neke države ima, na toj teritoriji, pravo na slobodu kretanja i slobodu izbora boravišta";⁴

Kao što se Konvencija o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena odnosi "na muškarce i žene koji imaju jednaka prava u pogledu zakona koji se odnose na kretanje osoba i slobodu izbora mjesta boravišta i prebivališta";⁵

Kao što Opšta deklaraciji o ljudskim pravima potvrđuje da "Svako ima pravo na slobodu kretanja i boravka unutar granica svake države";⁶

Kao što je Republika Srpska osnovana 9. januara 1992 u okviru postojećih suverenih granica Bosne i Hercegovine, s namjerom da protjera sve ne-Srbe iz njezinih granica;

Kao što su oružane snage Republike Srpske sprovodile kampanju agresije i ratnih zločina, uključujući genocid, zločine protiv čovječnosti, masovna silovanja, prisilno premještanje, masovna ubistva, mučenje, logore, i uništavanje vjerskih i kulturnih institucija, kako bi se uklonili svi ne-Srbi sa svojih teritorija;

Kao što je Republika Srpska priznata Dejtonskim mirovnim sporazumom 1995, čime su legitimizirani njeni genocidni ciljevi u okviru njene etnički dominantne teritorije;

Kao što je rukovodstvo koje je osnovalo Republiku Srpsku osuđeno ili se sudi za genocid, zločine protiv čovječnosti i druge ratne zločine;

Kao što trenutno političko i administrativno rukovodstvo Republike Srpske i dalje nastavlja sa psihološkim zastrašivanjima kojima je cilj sprječavanje Bošnjaka i drugog nesrpskog stanovništva da se vrate u svoje bivše domove koji se sada nalaze u Republici Srpskoj;

Kao što takvi akti psihološkog zastrašivanja, uključuju negiranje genocida, plakate i transparente koji slave osuđene ratne zločince koji su javno prikazani u središnjim lokacijama, ispunjenim etničkim političkim parolama što znači da ne-Srbi nisu dobrodošli u Republiku Srpsku;

Kao što akti psihološkog zastrašivanja uključuju zabranu spomen-obilježja za žrtve genocida i drugih ratnih zločina, kao što je nekadašnji logor u Omarskoj;

Kao što takvi akti psihološkog zastrašivanja uključuju naredbu u Republici Srpskoj, Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju, da će termin "genocid" biti uklonjen sa spomena na žrtve genocida u bosanskom muslimanskom groblju „Stražište“ u Višegradu;

Kao što akti psihološkog zastrašivanja uključuju ovlaštenje, od tih istih organa, da se podigne spomenik počiniteljima zlodjela u centru grada Višegrada;

Kao što akti psihološkog zastrašivanja uključuju odobrenje od strane vlasti bosanskih Srba u Višegradu, da se ističu plakati koji slave ultranacionalistinu demagoga Vojislava Šešelja u izlogu u centru grada;

Kao što akti psihološkog zastrašivanja uključuju suprotstavljanja javnom okupljanju u ime sjećanja na genocid od strane načelnika Prijedora, kao i njegova izričita zabrana korištenja termina "genocid" na takvim skupovima;

Kao što akti psihološkog zastrašivanja uključuju zabranu javnog okupljanja žrtava genocida i organizacija za ljudska prava u Prijedoru na Dan ljudskih prava, 10-tog Decembra 2012;

Kao što akti psihološkog zastrašivanja uključuju slogan za kampanju stranke Milorada Dodika (SNSD): "Srbi su od kuće do kuće", koji se pojavljuje na izbornim plakatima širom Republike Srpske, što znači da nema mjesta i nema dobrodošlice ne-Srbima;

Kao što su "Glasaču za Srebrenicu" i „Prvi Mart“ glasačkoj inicijativi za registraciju birača koji traže da se pruži izbjeglicama i interno raseljenim osobama izlazak na glasanje u svojim prijašnjim mjestima prebivališta u Republici Srpskoj, suočeni sa stalnim izazovima i maltretiranjem od strane vlasti i medija u Republici Srpskoj;

Kao što u mjeri u kojoj navedena orkestrirana, razrađena i rasprostranjena djelovanja i simbolika psihološkog zastrašivanja sprečavaju Bošnjake i drugo nesrpsko stanovništvo u ostvarivanju svog osnovnog ljudskog prava na povratak svojim domovima, djela koja se mogu identifikovati kao progon i druga nečovječna djela, to jest, kao zločini protiv čovječnosti na temelju međunarodnog prava;

Kao što Rimski statut Međunarodnog kaznenog suda identifikuje "apartheid" kao nečovječna djela " počinjena u okviru institucionaliziranog režima zasnovanog na potlačivanju i dominaciji jedne rase ili (etničke) ⁷ grupe nad bilo kojom drugom rasnom grupom ili grupama a u namjeri održavanja takvog režima "; ⁸

Kao što Međunarodna konvencija o sprečavanju i kažnjavanju zločina apartheida osuđuje "sve zakonske mjere i druge mjere kako bi se spriječilo učešće grupa u sudjelovanju u političkom, društvenom, privrednom i kulturnom životu zemlje i namjerno stvaranje uslova sprečavanja prava na slobodu kretanja i boravka, prava na slobodu mišljenja i izražavanja, kao i prava na slobodu mirnog okupljanja i udruživanja ", ⁹

Kao što su u Republici Srpskoj, Bošnjaci i drugi ne-Srbi postali predmet progona i psihološkog zastrašivanja zbog njihovog identiteta ili etničke pripadnosti, kao i o ravnopravno žene kao pripadnici identifikovanih grupa;

Kao što su navedene službene politike i prakse progona, diskriminacija i isključenja koja se provode sa znanjem političkog i administrativnog vodstva Republike Srpske mogu identificirati kao "apartheid";

Kao što bi osobe na vodećim pozicijama u Republici Srpskoj trebale biti odgovorne za gore navedena djela progona, psihološkog zastrašivanja i diskriminacije;

Kao što su Ujedinjeni narodi razvili doktrinu o "odgovornosti za zaštitu" onih koji su posve nemoćni; ¹⁰

Rezolucijom se nalaže,

Međunarodna zajednica mora prepoznati i preuzeti odgovornost za zaštitu, kroz sve odgovarajuće diplomatske, političke i pravne načine, da zaštiti bošnjačko i nesrpsko stanovništvo koje je predmet progona, psihološkog zastrašivanja i diskriminacije u Republici Srpskoj;

Rezolucijom se dalje nalaže,

Moraju se preduzeti sve potrebne mjere kako bi se tužile i kaznile političke i upravne vlasti u Republici Srpskoj koje se mogu smatrati lično odgovornim za zločine protiv čovječnosti na temelju međunarodnog prava za smišljeni progon i diskriminaciju Bošnjaka i drugih ne-Srba sa namjerom da se dalje osiguraju ciljevi genocidne agresije i eliminacije koja je započela 1992 - 1995.

Potpisnici,

Dr. David Pettigrew, Profesor filozofije, Southern Connecticut State University,
Upravni odbor, Yale University – Studije o Genocidu,
Međunarodni tim stručnjaka Instituta za istraživanje genocida Kanada,
Član Upravnog odbora, Bosansko američki institut za istraživanje genocida i edukaciju;

Sanja Drnovšek-Seferović, J.D., M.Ed., Predsjednik, Bosansko američki institut za istraživanje genocida i edukaciju (BAGI);

Selena Seferović, doktorant , direktor, Bosanska biblioteka Čikago (BLC);

Mesud Kulauzovic, predsjednik, Bosansko američka kulturna asocijacija (BAKA);

Muriz Mesic, imam hfz., direktor Bosanskog Islamskog kulturnog centra Čikago (BICC)

Profesor dr. Senadin Lavić, predsjednik, Bošnjačka kulturna zajednica "Preporod", Sarajevo;

Haris Alibašić, MPA, predsjednik, Kongres Bošnjaka Sjeverne Amerike (KBSA);

Ajla Delkic, MA, izvršni direktor, Savjetodavno vijeće za Bosnu i Hercegovinu (ACBH);

Profesor Emir Ramić, predsjednik, Institut za istraživanje genocida Kanada (IRGC);

Profesor dr. Smail Čekić, direktor, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu;

Satko Mujagić, Udruženje žrtava i svjedoka genocida;

Dr. Hariz Halilović, viši predavač za društveno-kulturnu antropologiju, Ured Pro-vicekancelara, Monash University, Victoria, Australija.

Fus note:

¹, Rimski statut Međunarodnog kaznenog suda, 2. dio Članak 7.

<http://untreaty.un.org/cod/icc/statute/romefra.htm>

². Međunarodna konvencija o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije, I dio, članak 5 (i),

<http://www1.umn.edu/humanrts/instree/d1cerd.htm>

³. Dejtonski mirovni sporazum Aneks 7: Sporazum o izbjeglicama i prognanicima, Chapter One: Zaštita, Članak 1, prava izbjeglica i raseljenih osoba,

<http://www.state.gov/www/regions/eur/bosnia/dayann7.html>

⁴. Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima, članak 12.,

<http://www1.umn.edu/humanrts/instree/b3ccpr.htm>

⁵. Konvencija o uklanjanju svih oblika diskriminacije žena, dio IV, Članak 15 (1),

<http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/text/econvention.htm>

⁶. Opšta deklaracija o ljudskim pravima, Članak 13,

<http://www.un.org/en/documents/udhr/index.shtml>

⁷. Međunarodna konvencija o ukidanju svih oblika rasne diskriminacije, dio I, članak I (1), navodi da Izraz "rasna diskriminacija" znači svako razlikovanje, isključivanje, ograničavanje ili davanje prvenstva na temelju rase, boje kože, nacionalnog ili etničkog porijekla koje ima za svrhu ili posljedicu osporavanje ili ometanje priznanja, uživanja ili vršenja, pod jednakim uvjetima, prava čovjeka i osnovnih sloboda na političkom, ekonomskom, socijalnom, kulturnom i svakom drugom području javnog života.

"<http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CERD.aspx>

⁸ Rimski statut Međunarodnog kaznenog suda, dio 2 članka 7,

<http://untreaty.un.org/cod/icc/statute/romefra.htm>

⁹. Međunarodna konvencija o suzbijanju i kažnjavanju zločina apartheida, članak II (c),

<http://www1.umn.edu/humanrts/instree/apartheid-supp.html>

¹⁰ "Tri stepena odgovornosti za zaštitu, kao što je navedeno u Završnom dokumentu iz 2005 United Nations World Summit: 1) Država nosi glavnu odgovornost za zaštitu stanovništva od genocida, ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i etničkog čišćenja, i njihova podsticanja, 2) Međunarodna zajednica ima odgovornost da podstiče i pomaže članicama u ispunjavanju te odgovornosti, 3) Međunarodna zajednica ima Odgovornost za korištenje odgovarajućih diplomatskih, humanitarnih i drugih sredstava za zaštitu stanovništva od tih zločina.

Ako je očigledno da države nisu zaštitile svoje stanovništvo, međunarodna zajednica mora biti spremna za kolektivno djelovanje kako bi zaštitila stanovništvo, u skladu s Poveljom Ujedinjenih naroda. <http://www.un.org/en/preventgenocide/adviser/responsibility.shtml>

Takođe pogledajte:

<http://www.un.org/en/preventgenocide/adviser/pdf/World%20Summit%20Outcome%20Document.pdf> # page = 30,

i http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/63/677